

HITVALLÁS

Hálát adunk Istennek azért az igei világosságért, amelyet elődeinknek adott és teljes meggyőződéssel azonosítjuk magunkat a reformátori alapokon álló hitvallásokkal.

Jelen helyzetünkben mégis szükségesnek tartjuk az alábbiak hangsúlyozását:

1. Hisszük, hogy a teljes Írás Istentől ihletett és Isten a Bibliában tökéletesen és hibátlanul jelentette ki magát számunkra. (2 Tim 3,16; 2 Pt 1,19-21)

Az Írás Isten beszéde, amely számunkra a legfőbb tekintély. (1 Thessz 2,13)

Valljuk, hogy Isten Igéje megítél és helyreigazít minket. Az embert senki és semmi nem jogosítja fel arra, hogy Isten beszédét megkérdőjelezze és felülbírálja. (2 Tim 3,16-17; Zsid 4,12; 1 Móz 3,1; Rm 9,20)

Valljuk, hogy a Szentírás Isten egységes alkotása, amelynek Üzenete egymás ellen ki nem játszható és semmiféle tudományos eszközzel fel nem bontható. (2 Pt 3,16; Jn 10,35)

Valljuk, hogy a Szentírás tökéletesen tartalmazza mindazt, ami az üdvösségre szükséges, ezért a Biblián kívül egyéb kijelentésre nincs szükség. (Zsid 1,1)

2. A Heidelbergi Káté 54. kérdésére adott felelettel és Luther Nagykátéjának az Apostoli Hitvallás III. hitcikkéhez fűzött magyarázatával egyetértésben valljuk az Egyház titkát, hangsúlyozva azt, hogy Jézus Krisztus Egyházába csakis az üdvösség személyes átvételével, az újjászületés-megtérés által lehet bejutni.

(Jn 1,12; Jn 3,1-8; Mt 3,2; Lk 13,3)

Valljuk, hogy a hitre jutás Isten Igéje és Szentlelke által történik, és minden Krisztusba beoltott ember a Szentlélek ajándékában részesült, hitre jutásakor a Szentlélek elpecsételte, a Szentlélek temploma lett, és ugyanakkor Krisztus testének igazi tagjává vált. (1 Pt 1,23; Tit 3,5; Jn 3,3-8; Csel 2,38; Ef 1,13; 1 Kor 6,19; 12,13)

A fentiek alapján nem értünk egyet azokkal, akik azt hirdetik, hogy a keresztség által adja Isten automatikusan az istenfiúságot és az üdvösséget. Továbbá nem értünk egyet azzal a tanítással, amely a megtérés utáni „lélekkeresztség” szükségességét hirdeti. Ezért elhatároljuk magunkat az ún. karizmatikus ill. rajongó mozgalmak tanításától.

3. Hisszük és valljuk, hogy minden Krisztusba beoltott engedelmes élet lelki gyümölcsöket terem és Isten dicsőségét munkálja.

Valljuk a megszentelődő élet fontosságát és azt, hogy a megszentelődés egész életünkön át tart.

Isten munkálja megszentelődésünket, de mi felelősek vagyunk érte. (1 Kor 6,20; Jn 15,8; Gal 5,22; Mt 7,17; 1 Thessz 4,3; Fil 3,2-15; Fil 2,13)

4. Elismerjük, és szomorúan valljuk, hogy Isten gyermekei sokszor taníthatatlanok, mert önfejűek, engedetlenek és fegyelmezetlenek. Ezért kívánjuk, hogy életünk egész területén, mind egyéni, mind gyülekezeti életünkben Isten Igéje és akarata igazítson útbá, vezessen és állítson helyre minket.

Hisszük és valljuk, hogy Isten Igéjének fegyelmező és helyreállító hatalma van. Ezért igényeljük és elfogadjuk Isten Igéjének intését, szükségesnek tartjuk a gyülekezeti fegyelem komolyan vételét és gyakorlását (Zsid 4,2; Tit 2,11-12; Csel 5,3,4,9; Zsolt 119,34; Zsid 12,5-11)

Hisszük a Szentírás szavaival, hogy Jézus Krisztus az idők végén visszajön minden szem számára látható módon. Az ő hatalma vet majd véget a gonoszság és istentelenség minden tombolásának. (Jel 1,7; Dán 2,44)

Napjaink egyre fokozódó feszültségében és megoldatlanságaiban őt várjuk, aki teljes váltságot hoz nekünk, új eget és új földet teremt, amelyben igazság lakozik. (Fil 3,20; Rm 8,23; 2 Thessz 1,7-10; 2 Pt 3,13)

Krisztus gyülekezetével együtt kiáltjuk: Jövel Uram Jézus! (Jel 22,20)

Ámen

(Budapest, 1989. május 01.)